

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfkitkarsag@orfk.police.hu

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Üi:

V É G Z É S

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **Panaszos** rendőri intézkedés elleni panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 31. § (1) bekezdés a) pontjára, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) számú állásfoglalásának megállapítására – a közigazgatási hatósági eljárást

megszüntetem,

egyéb tekintetben a kérelmet – figyelemmel az Rtv. 92. § (1) bek. a) pontjára, valamint (2) bekezdésre – a Rendőr-főkapitányság vezetőjéhez

átteszem.

A végzés ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. §-ának (1) bekezdése a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróságnak címezve (1539 Budapest, Pf.: 632.) – a felülvizsgálni kért végzés közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A végzést kapják:

1. panaszos
2. Független Rendészeti Panasztestület
3. Rendőr-főkapitányság vezetője
4. Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedés miatt fordult az azt foganatosító rendőri szerv vezetőjéhez, majd ezt követő beadványában kérte a panaszának a Panasztestület általi vizsgálatát.

A panaszbeadvány szerint a panaszos *-n az Alosztály vezetőjéhez előterjesztett és a felettes szerve útján továbbított beadványában sérelmezte a folyamatban lévő büntetőeljárás során, vele szemben alkalmazott rendőri intézkedés jogszerűségét. Előadta továbbá, hogy pozitív elbírálás hiányában panaszt fog tenni a Panasztestületnél is a „vonatkozó törvényes határidőben”.

A panaszos beadványában foglaltak szerint *-n * órákor végzett a munkájával, majd hazament és * óráig aludt, majd gépkocsijával elindult a belváros felé bevásárlás és ügyintézés céljából. Útközben teljesen váratlanul elé vágott egy gépjármű, amelyből négy, rá fegyvert fogó ember ugrott ki. Kiszállították a kocsijából, nekilökték egy másik autónak, azonnal hátracsavarták és megbilincseltek a kezeit, majd a lakóhelyére, azután a munkahelyére vitték. A rendőrségi szolgálati autóban tudta meg, hogy rendőri intézkedés részese volt. Sérelmezte, hogy a kocsiját, csak az intézkedést követően később tudta hazavinni az édesapja, a munkahelyén és a lakóhelyén mindenki szeme láttára bilincsben vezették. A rendőrségi objektumban tudta meg, hogy nem tanúként, hanem gyanúsítottként hallgatták meg. Sérelmezte továbbá, hogy nem kapott figyelmeztetést a testi kényszer alkalmazása előtt, nem kapott felvilágosítást a panasztételi és jogorvoslati lehetőségeiről, illetve sérelmezte a nyomozók általi testi kényszer, fegyver -, valamint bilincs alkalmazását, a gépkocsija őrizetlenül hagyását,

A közigazgatási eljárást a foganatosító rendőri szerv megindította.

A panaszos ezt hetekkel követően kelt beadványában kérte, hogy a folyamatban lévő büntetőeljárás során vele szemben foganatosított rendőri intézkedések elleni panaszát a Panasztestület vizsgálja ki.

A fentiekre tekintettel a rendőri szerv a megindított közigazgatási eljárást a Ket. 32. § (1) bekezdés alapján, figyelemmel az Rtv. 93. § (3) bekezdésére a fenti ügyszámon elrendelt és folytatott panaszeljárást a Panasztestület értesítésének kézhezvételéig felfüggesztette.

A Panasztestület vizsgálatát követően állásfoglalásában megállapította, hogy a rendőri intézkedések a panaszos alapjogait súlyosan sértették, és állásfoglalását megküldte az országos rendőrfőkapitánynak. A Panasztestület megállapítása szerint az előállítás időtartalma miatt sérült a panaszos személyes szabadsághoz való joga. Tekintettel arra, hogy a rendőrség nem tájékoztatta sem szóban, sem írásban a panaszost az előállítás idejéről, így sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga. A bilincshasználat jogossága és módja tekintetében azonban sérült a panaszos emberi méltóságából levezethető testi integritáshoz való joga.

Megállapítható, hogy a panaszos a *-n foganatosított rendőri intézkedés miatt a *-n terjesztette elő panaszát, azonban a Panasztestület vizsgálatát csak a *-én kelt beadványában kérte, tehát a rendőri intézkedéstől számított hatvanegyedik napon fordult a Panasztestülethez.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a panaszos az Rtv. 93. § (1) bekezdése alapján rendelkezésére álló húsz napos, jogvesztő határidőt elmulasztva kérte a Panasztestület vizsgálatát.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a panaszos választása szerint fordulhat az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez, vagy kérheti, hogy a Panasztestület vizsgálatát követően a panaszról az országos rendőrfőkapitány döntsön.

Tekintettel arra, hogy a panaszos a rendőri intézkedés elleni panasz Panasztestület felé történő benyújtását – a számára nyitva álló határidőt túllépve – elmulasztotta, amely tény (elkésettség) az eljárás megindítását követően jutott a hatóság tudomására, ezért a panasszal kapcsolatos eljárást a Ket. 31. § (1) bekezdés a) pontja alapján – figyelemmel a Ket. 30. § d) pontjára – a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

Azonban az is megállapítható, hogy a panaszos korábban benyújtott panasz a törvényes határidőn belül került az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, ezért a közigazgatási eljárás megindult, majd a Panasztestület döntéséig felfüggesztésre került.

A fentiekre figyelemmel a kérelemnek az intézkedést foganatosító rendőri szerv vezetőjéhez történő áttétele mellett döntöttem.

A jogorvoslati jogosultságról a Ket. 72. § (2) bekezdése alapján a 98. § (3) bekezdés b) pontjára, továbbá a 100. § (1) bekezdés e) pontjára és (2) bekezdésére, valamint a 109. § (2) bekezdésére tekintettel adtam tájékoztatást. A jogorvoslati jog érvényesítésének módjára a 109. § (2) bekezdése, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése az irányadó. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (továbbiakban: Pntv.) 3. § (1) bekezdése.

Végzésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 31. § (1) bekezdése a) pontja, 32. § (1) bekezdés, 30. § d) pontja, 21. § (5) bekezdés, 72. § (2) bekezdése, 98. § (3) bekezdése, 100. § (1) bekezdés a) és e) pontja, 109. § (1) bekezdés a) pontja, (2) bekezdése;

- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdés, 93.§ (3) bekezdése, 93/A. § (7) és a (9) bekezdései;

- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326. § (7) bekezdése.

Budapest, 2015. január „ „

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**